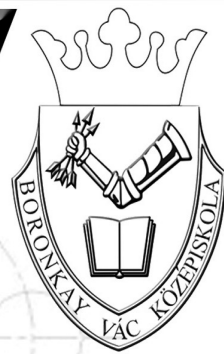

BORONKAY LŐWY

27. szám

2015. július

KEDVES BARÁTAIM!

Jelige: „Lex minimi”

Az idén elindított, de *hagyományteremtő* szándékkal minden évben tervezzük a 25., ill. 50. évfolyam-találkozókat. Örömmel tapasztaltuk, hogy ezek az elsők szép létszámmal és tartalmas programmal zajlottak le. (Igazgatói beszámoló az iskola helyzetéről és a tanulók versenyeredményeiről, a jövő kilátásai, tehetséges tanulóink énekzene-tánc számai, szavatai, az iskola és a Boronkay síremlék megtekintése, mindez kb. 1 óra időtartamban, mely után osztályonként különböző vendéglőkbe mentünk ebédelni.)

A hasonló szervezésű találkozókra egyetlen kifogás szokott el-

hangzani: sokkal több vidéken lakó öregdiákunk használná a tömegközlekedést, ha a vasút- és autóbusz-állomásoktól nem lenne olyan messze az iskola. Nos, a megoldás egyszerű, mert Vácra a *legolcsóbb* a taxi, mindössze 800 Ft, mely akár 4 felé is osztható. Taxiállomás pedig 3 is van a pályaudvarok közelében.

Volt (és lesz még) néhány olyan osztálytalálkozó, melyre meghívást kaptam osztályfőnökként, vagy egykori matematikatanárként. Ezekről röviden beszámolok:

Ujvári István

a BKK tiszteletbeli elnöke, a Hírlevél szerkesztője

Osztály	Osztályfőnök	Szervező	Helyszín	Megemlítendő esemény
1958/A	† Vilics Z.	Dr. Almási J. és M-né Jenei Gabi	Halászkert	A Kanadából hazalátogató Schnobl Antal az egész osztályt vendégül látta, és 200 ezer Ft-ot küldött velem az Alapítványunknak. 2015. június 13-án volt. Időponti ütközés (az 50 éves találkozóval) miatt nem tudtam részt venni. 2015. június 20-án volt. Frenyó István volt a 14 fős csoport vendéglátója. (Az ofó életkora miatt nem vállalta az utazást.) A megjelentek 37 ezer Ft-ot küldtek Alapítványunknak Csaknem 30-an voltak ezek a „fiatalok”. Balogh Laci Gyuláról szervezte meg a találkozót.
1958/C 1960/A	Ujvári I. † Mészáros I.	Romhányi T. Vailand T. és Cserny P.	Remete Étterem Révkapu Kávéház	
1960/C 1962/B	† Pintér Gy. Ujvári I.	Dr. Zábrádi Ernő Barti K. és Frenyó I.	Rubra Étterem Agroplast (Gyál) (és egy másik a Halászkertben) Tanüzem, majd a Remete Étterem	
1985/C	Ujvári I.	Dr. Balogh László		

2015. május 30. - Az 50 éve végzetek (1965) évfolyam-találkozásán készült csoportkép

2015. június 6. - A 25 éve végzetek (1990) évfolyam-találkozásán készült csoportkép

AMI A TABLÓKÖNYVBŐL KIMARADT (II. RÉSZ)

Jelige: „Senki sem szolgálhat két úrnak.”

Ez az evangéliumi textus jut eszembe, amikor iskolánk régi igazgatóinak problémáira gondolok Tódortól (1951–1954) Pucszináig (1971–1974). Ők és a regnálásuk közötti évtizedek négy igazgatója egyaránt kapta az utasításokat az iskolát fenntartó KGM-től és a váci párt-KISZ-tanácsi vezetőktől. Utóbbiak ugyanis nehezen nyugodtak bele abba, hogy van a városban egy többszáz fiatal emberből álló iskola, akikkel sok olyan társadalmi munka végezhető el, amit saját szervezésűnek lehetne „fölfelé” jelenteni, ha ezek a pesti mérnök-igazgatók „kezelhetőbbek” lennének. (Persze, azért az iskolai igazgatók, meg a helyi „nacsalnyikok” között is akadt a másik fél érdekét figyelembe vevő.) Ezt a kettős irányítást aztán a 60-as évek közepén egy megállapodással próbálták megoldani, miszerint az 1967-es igazgatóváltásnál a KGM adja az igazgatót, a váci pártbizottság pedig két igazgatóhelyettest küld saját káderei közül. Ennek a váltásnak a következményeit Papházi tanár úr iskolatörténeti írásából idézem: „1967-ben Kócsy Jenő ig. és Pellei Emil ig.h. nyugdíjba ment, helyükbe a Kohó- és Gépipari Minisztérium Oktatási Osztályáról Pásztor Sándor lett az igazgató, a műszaki helyettes Kiss Ernő váci mérnök, a nevelési helyettes Bucsanszky János általános iskolából jött tanár lett. Az új vezetők a felmerült problémákkal nem tudtak megbirkózni, a gyakori belső konfliktusokat nem tudták kezelni, emiatt külső támadások érték az intézetet, elsősorban a kollégiumot. A nehézségeket fokozta a vezetőknek egymáshoz, valamint a tantestülethez való nem megfelelő kapcsolata is. A személyi problémákat a KGM úgy kísérte megoldani, hogy 1971-ben Pucszina Józsefet nevezte ki igazgatónak, ugyancsak a KGM-ből. Pucszina jó gazdasági szakember volt, aki ilyen vonatkozásban rendet teremtett az intézményben, legjelentősebb tette a központi fűtésnek már előzetesen kezdeményezett megvalósítása volt.”

Pásztor Sándor

A KGM-igazgatók életrajzi adatai és munkásságuk az utolsó Emlékkönyvünk 26-29. oldalain megtalálható. A továbbiakban csak egy újonnan feltalált adat korabeli aktualitását írom le:

Pásztor Sándor az „ejtőernyős” káderekkel szembeni ellenszenvünket azzal próbálta kompenzálni, hogy többször beült délután a tanáriba, s az ott tartózkodó néhány tanárral kötetlen beszélgetést folytatott. Ilyenkor minden kérdést fel lehetett neki tenni, még családijára vonatkozókat is. (Kistarcsán lakott, felesége Budapesten tanított, lánya színésznőnek készült, az is lett.) Legérdekesebb választ a pályaválasztására vonatkozó kérdésünkre adta: vasipari szakmunkás volt, szerette a munkáját. A sorkatonaságnál olyan beosztása is volt, amikor politikai perekben halálra ítélt gazdasági csúcsetezőket kellett őriznie. Egyikükkel többször is sikerült beszélgetni, aki nagy hatással volt rá műveltségével, műszaki tudásával, egész életpéldével. Ő beszélt rá a fiatal katonát, hogy tanuljon tovább, ne érje be a szakmunkás bizonyítvánnyal. A további sors már az Évkönyvünk 28. oldalán is olvasható. Állomásai: szakérettségi, Műegyetem, gépészmérnöki diploma, technikus tanári beosztás, oktatásirányítás a KGM-ben, s most Vác. Engem az is érdekelt, hogy ki lehetett az a halálra ítélt, aki a rács másik oldaláról ilyen életfordító hatást tudott tenni. Pásztor megmondta a nevét, de én ezt csak most „kerestem elő” a memóriámból: MAGASHÁZY ÖDÖN. S ezután már igénybe lehetett venni az internetet. Néhány részlet:

1950. január 28. A Katonai Főtörvényszék másodfokon halálra ítélt Roediger-Schluga Miklóst, a Magyar-Szovjet Hajózási Rt. korábbi igazgatóját, Varga László v. MÁV-elnököt, Lux Ernő v. MÁV-igazgatót és *Magasházy Ödönt*, a csepeli Weiss Manfréd Művek korábbi főmérnökét. Az ítéleteket február 4-én hajtják végre. A háború utáni magyar műszaki élet legkiválóbb képviselőit ültették a vádlottak padjára, kémkedés, adatszolgáltatás vádjával. Még a háború előtti időkből ismerték egymást, és a háború befejezése után mind a négyen helyükön maradva hozzáálltak a romokban heverő magyar ipar és közlekedés újjászervezéséhez. Ahol találkoztak, oda a budapesti, amerikai és más nyugati követségek képviselői is feljártak. Ez elég ok volt a KATPOL-nak arra, hogy a „feltételezhetőség alapján” adatokat szolgáltatottak a magyar ipar termeléséről. Magasházy annyira népszerű volt a munkásság körében, hogy letartóztatása után Csepelről munkásküldöttség utazott Pestre, hogy szabadon bocsátását kérjék. A háttérben elsősorban politikai okok szerepeltek: a kommunisták így akartak megszabadulni a régi, népszerű technikai vezetőktől. Magasházy letartóztatása után a WM vezetését azonnal Bíró Ferenc „elvtárs” vette át, aki Rákosi testvére volt. (Magasházy fiát, Ádámot egy másik perben, 22 évesen végezték ki.)

Pásztor Sándort a kisstílusú igazgatóhelyettesek idegileg teljesen kikészítették. A helyi hatalmasságok elől a KGM átmentette egy pesterzsebeti technikumba, igazgatói minőségben.

TUDOK SIKERÜNK

Tóth Máté és Winternitz Máté az idei tanévben is részt vett a TUDOK diákkonferencián, ezúttal pszichológia szekcióban.

Az első forduló a tematikus döntő volt Baján, ahonnan maximum pontszámmal jutottak tovább a döntőbe. A végső megmérettetés a miskolci Fényi Gyula Jezsuita Gimnáziumban tartották március 20-21-én, ahova a Felvidékről, Vajdaságból, Erdélyből és Magyarországról érkeztek a lelkes versenyzők. A két Máté egy érdekes pszichológiai jelenségről tartott előadást. Ez lényegében egy olyan mentális jelenség, amely során az

egyik érzékszerv által keltett benyomás ezzel egy időben automatikusan aktivál egy másik érzetet. A jelenségre példa a leggyakrabban előforduló graféma-szín szinesztézia, amikor az emberek akaratlanul is színeket társítanak betűkhöz, napokhoz, számokhoz és egyéb dolgokhoz. Megjelenik természetesen más formában is, például íz, szag társításával is, de ezek már ritkábbak.

A prezentáció és vita keretében arról számoltak be, hogy hogyan próbáltak létrehozni egy olyan tesztet, amelynek segítségével kiszűrhetőek a szinesztéziás személyek. A teszt bárki számára elérhető a szinesztézia.tk webcímen. Továbbá céljuk még, hogy minél szélesebb körben ismerjék az embereket a jelenséget. Végül a zsűri előadásukat a legjobbnak találta, így elnyerték a legrangosabb díjat, a Nagydíjat, valamint munkájukat olyan kiemelkedőnek tartották, hogy ösztöndíjjal is jutalmazták őket. Saját bevallásuk szerint, életük egyik legnagyobb sikerét érték el, és nagyon boldogan tértek haza Miskolcra.

Szmandray Marcell 11.B

DIÁKFOTÓK A „FÉNY ÉVÉBEN”

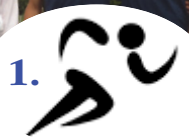
Szmandray Marcell: Napfogyatkozás

Füzesi Tamás: Fényfestés

AZ ORSZÁGOS VERSENYEKEN KIVÁLÓ ÉVET ZÁRTAK A CSAPATAINK

EGYETLEN DOLOG ÁLLANDÓ: A VÁLTOZÁS

OKTV-díjazottak (Tóth Károly és Nagy Gergely) és tanáraik (Véglesiné Bíró Erzsébet, Prehodáné Nagy Éva, Fábíán Gábor igazgató)

OSZTV 2. helyezett Behofsits Antal és tanára Veres József

A címbeli idézettel kezdtem a tanévzáró ünnepségünk beszédét, amellyel arra utaltam, hogy 2012. decembere óta immáron a negyedik fenntartónkhoz kerülünk:

- 2012.12.31-ig Vác Város Önkormányzata,
- 2013.01.01-től a KLIK Váci Tankerülete,
- 2013.04.01-től a KLIK Ceglédi Tankerülete, s
- 2015.07.01-jétől az NGM Váci Szakképzési Centruma.

Vagyis ismét nem sikerült egyházi fenntartásba átlépni.

Amikor három államtitkár (Tállai András; dr. Czomba Sándor; Czunyiné dr. Bertalan Judit) folytatott megbeszélésemkor ezt, mint a problémáinkat orvosló megoldásként vettem fel, az egyikük így reagált: „Igazgató Úr! Csak nem képzeli, hogy az ország egyik legjobb középiskoláját kiengedjük az állami fenntartásból?” Tehát eldőlt, maradunk állami fenntartásban, de a KLIK-től átkerültünk a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz. A dolog előnye, hogy immáron nem Ceglédre kell járni értekezletre, hiszen szerencsénkre itt Vácon is létrejött egy központ, amelyhez mi is tartozunk. Hátránya, hogy mai állapot szerint még nem garantálható a gimnáziumi képzésünk megtartása. A helyzet azonban nem reménytelen, hiszen maga Varga Mihály miniszter nyilatkozatai szerint az NGM keretei között is megmaradhatnak bizonyos iskolákban ezek a képzési formák. Reméljük, az általunk produkált eredmények elegendőek lesznek ahhoz, hogy mi is bekerüljünk ezen iskolák körébe. Persze, ha valaki tud az ügy érdekében tenni, azaz megfelelő helyen lobbizni, akkor tegye meg. Az iskola tantervtestülete fontosnak tartja a gimnáziumi képzés megtartását, mert ebben a szerkezetben vagyunk igazán eredményesek, hiszen a műszaki és humán terület nagyon jól kiegészítik, erősítik egymást.

A 2014–2015-ös tanév felidézésével kapcsolatban egy régi sláger kezdete jut az eszembe: „Csak a szépre emlékezem”, mert finanszírozás szempontjából nagyon szánalmas tanéven vagyunk túl. Az egy dolog, hogy 2014 nyarán egy fillért sem kaptunk karbantartásra (most sem), de sajnos egyéb dolgokra is igen kevés jutott. Szerencsére van egy kiválóan működő iskolai alapítványunk, így ennek segítségével tudunk a tanároknak tankönyveket és táblakrétát, a vizes blokkokba pedig eü-papírt vásárolni, hogy az egyéb „apróságokat” már ne is említsem. A tankerületünk becsületére legyen mondván, hogy a versenyeken való részvételeket mindig igyekeztek támogatni. Így ennek is köszönhető a korábbi években megszokott eredmények tartása, bizonyos területeken a gyarapodás is:

A legkiemelkedőbb kategóriákban az OKTV-ken és a SZÉTV-eken 34 döntős helyezést értek el tanítványaink, ebből 12 TOP10-es és 4 dobogós (matematika 1. és 2., elektronika 1. és informatika 2.)

Sportban csak a pontszerző versenyeket számolva is 53 versenyszámban voltunk az országos döntőkben, ebből 49-szer végeztünk a TOP10-ben, s ezen belül is 18-szor dobogón. A szezon különlegessége, hogy most először minden csapat labdajátékban eljutottunk az országos döntőig. Úgy tűnik, hogy ezzel az eredményssal meg is nyertük az iskolák közötti összesített versenyt, szintén először (másodikok és harmadikok már voltunk többször is), bár ez még nem hivatalos.

Az „egyéb” tanulmányi versenyeken 105 diákunk vagy csapatunk jutott el az országos döntőig, ott 64-szer végeztek a számomra mindig külön kategóriát képező TOP10-ben, s közülük 33 versenyszámban állhattak dobogóra.

Összességében tehát elmondható, hogy a most befejezett tanévben közel 360 diákunk szerepelt legalább egyszer országos döntőn (vannak, akik egyéniben, vannak, akik egy csapat tagjaként, de vannak olyanok is, akik mindkét kategóriában, akár többször is), közülük több, mint 240-en mondhatják el magukról, hogy a TOP10-ben végeztek, s majdnem 120-an dobogóra is állhattak. (Könnyen megjegyezhető számsor: **360–240–120**)

Nyolc tanárunk kapott országos, tizenhárom megyei és öt városi szintű elismerést. Emellett az iskola is négy országos szintű elismerésben részesült. Tehát a Boronkay nem csak hirdeti, hogy „Mindenki tehetséges valamiben!”, hanem be is bizonyítja ezt évről évre.

Fábíán Gábor igazgató

Öt tanárunk részesült elismerésben a Pedagógus Nap alkalmából: Bíró-Sturcz Anita, Pszota József, Szigeti Ágota, dr. Kenyeres Ambrusné, dr. Mindáné Kolostori Nóra